

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 4. Hujus acceptationis successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. „operam, ut sua auctoritate firma
 A. C. 1720. „rent celeberrimam illam explicatio-
 „nem, qua cunctis abusibus hucusque
 „Ecclesiam perturbantibus obviaretur.
 „Nil reliquum esse videtur, nisi ut fervi-
 „das ad Deum preces fundatis, quæ
 „tenus piis eorum adsit consiliis, qui
 „ardentius, quam veritatis & paci-
 „firmitatem desiderarunt. Id ipsorum
 „Vobis in vestris precibus commenda-
 „mus; persuasum enim Nobis est, quæ
 „& Vos lubentissimo animo tam neces-
 „sario utilique operi accessuri, hæc
 „ratione ad tumultus, quibus Ecclesia
 „per tot annos fuit agitata, sedandos,
 „necnon ad graviora, quæ eidem Ec-
 „clesiæ imminere possent, mala feliciter
 „præcavenda auxiliatrices manus
 „præbituri sitis. Si tamen quidam tur-
 „bidi ingenii homines pacem interrumpere
 „pere machinarentur, haud dubitamus,
 „quin hac de re Nos nulla morâ
 „certiores reddituri sitis. Denique
 „sacratio hoc tempore pro Nobis vestras
 „geminare preces. „

§. IV.

Hujus acceptationis successus.

Lafiteau
Hist. Const.
l. 5. p. 179.

Postquam Noaillius Cardinalis Serenissimum Regenti sinceram Constitutionis acceptationem scriptotenus promiserat

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

miserat, & Præfulum potissimi sua sub-
 scriptione Quesnelli librum, propo-
 sitiones inde extractas, interpositas ap-
 pellationes, libellosque in earum de-
 fensionem editas damnaverant, Ludo-
 vicus XV. Franciæ Rex, necnon Phi-
 lippus Regni Moderator, ceterique om-
 nes Aulæ Proceres haud ultra dubita-
 bant, tamdiu exoptatam Ecclesiæ pa-
 cem feliciter tandem esse confectam:
 eapropter Petro Lafiteau Siftericensi
 Episcopo, qui Cardinalis Tremolii non
 ita pridem defuncti vices in Constitu-
 tionis negotio gerere a Rege jussus, die
 sexta Februarii Romam reversus erat,
 injunctum est, ut ingens pacis nego-
 tium plene consummatum fuisse, sum-
 mo Pontifici significaret: Hic vero de
 Noaillianæ acceptationis sinceritate ad-
 hucdum dubitare videbatur, nec im-
 merito; compererat enim, quod hic
 idem Cardinalis die decima octava
 Martii ad omnes Diæcesis suæ Parochos
 encyclicam dedisset epistolam, in qua
 eos hortabatur, ne acceptatione a se
 transmissa, nec explicationibus pariter
 a se adoptatis terrerentur, *meis enim,*
scribebat Noaillius, explicationibus veri-
tatem in tuto collocare intendi, mea vero
acceptatio non nisi relativa est. His verbis
 Noaillium intellexisse arguebat Ponti-
 fex, quod veritatem contra vulnera
 eidem

Sæc. XVIII. eidem *per Bullam* inflicta protexerit, &
 A.C. 1720. non alias explicationes, quam illos,
 quibus suo iudicio veritatem sartam
 tectamque servavit, adoptarit. Præ-
 terea nuntiatum erat Pontifici, quod
 duo libelli, ad innovandos tumultus
 nati, quorum prior *Animadversiones in*
pacem Ecclesiæ, alter *annotationes in ex-*
plicationes inscribebantur, Parisiis divul-
 gati fuerint, & quidem prior sub pro-
 prio Noaillii nomine, alter vero eo-
 dem conscio, & approbante; ipse e-
 nim hæc annotationes in suo sancti
 Maglovii Seminario per Patres Oratorii
 publice distribui permisit: Ea res sum-
 mopere displicuit Regni Moderatori,
 cuius jussu etiam uterque libellus ut
 pote summo Pontifici atque Episcopo
 maximopere injurius, & Jansenistarum
 principiis turgidus Parisiensis Curiae de-
 creto Mense Aprili fuit suppressus; tan-
 tum tamen Noaillii auctoritas tum ve-
 luit, ut hoc edictum publici juris fieri
 hosque libellos ad rogum damnari præ-
 pediret. Unde Parisiensis Diæcesis Pa-
 rochi patrocinio sui Archiepiscopi ac
 Cardinalis tuti, eo audaciæ prolepti
 sunt, ut eorum pauci scriptum quod-
 dam, in quo contra acceptationem
 factam unacum Clero reclamarent,
 suo chirographo firmarent, & Damo-
 rous Vicarius ad S. Margaritam libel-
 lum

lum sub titulo: *Principia a Noaillo Cardinali stabilita in sua Instructione, nec non Sauffeyus alium cum titulo: veritas reddita palpabilis* in vulgus spargerent: His ex rationibus Pontifex, priusquam explicationes, factamque acceptationem ratas haberet, de appellantium sinceritate certior fieri voluit, huncque in finem petiit, ut Noaillius aliam epistolam ad suos Parochos perscriberet, in eaque illis significaret, quod Constitutionem cum relatione acceptando, suam acceptationem esse restrictivam non intenderit, nec etiam veritatem per Bullam, sed per *Bullæ abusus* fuisse læsam asserere voluerit, sique præfati duo libelli nec ex Noaillii calamo nec ex ejus mandato prodierint, Hic contrario scripto id palam faceret, & utrumque libellum ipse proscriberet: quantum vero ad acceptationis suæ formulam, claris verbis declararet, quod a consueto, quo ceteri Franciæ Episcopi dogmatica sacræ Sedis decreta hucusque acceptarunt, modo recedere nullatenus velit, ne ejus acceptatio, in qua relationis mentio inspergitur, Constitutionis Pontificiæ restrictio esse videretur.